bert oli sel samal aeal omad käsud Polotsku saatnud sõbrust pakuma. Polotsku suurwürst lubas mõlematele poole sõnaga ja — jäi rahul oma koeu. Aga paganad Liiwi rahwa seast ei andnud ega oma sugule, kes risti-usku heitnud, ega Sakstele rahu. Paigal nemad põletasid nende maead ja põllud ära, riisusid ja tapsid. Albert walmistas nende wastu sõda, wõitis nende tugewad linnad Lennewarte ja Askerade ära ja wõtis neid omale. Nüüd lubasid kül rahu pidada, mis aga niisamuti waleks läks kui kõik enne tehtud rahu lubamised.

Kube oli ka jo oma wana elamise kohta mahajätnud ja Rija linna elama läinud, sest tema peäle olid nemad iseäranis wäga wihased ja tigedad, et tema enne kül nende seas wäga kuulus ja auustatud wanem ja pealik oli olnud, ei hoolinud nemad nüüd temast enam ühtegi, sellepärast et risti-usku oli heitnud ja seda ni kindlaste kinni peas, waid wihkasid ja kiusasid teda seepärast kibedaste! Paigal rikusid tema wilja põlud ära, warastasid tema loomi, lõhkusid tema linnu-puid ja teggid temale kõiksugusid kimbatusi. Kõige hullemad olid tema oma sugulaesed, kes tema waranduse ja auu järel ahned olid. Kubesalu lin jäi tema sugulaeste kätte ja oli nüüd, sest aeast kui Kube ise, häda pärast, Rija linna oli elamas, päris paganate pesa!

Aastal 1206 walmistas piiskop Albert Liiwi rahwa iseäraniste Tooreidlaeste wastu sõda, ja tahtis kõige ülekohtu eest nuhelda. Westardi kutsus ka

omale appi. Westart tuli 3000 sõameestega. Suur wägi läks Tooreida-maale, Kube oli sõapealikuks. Koiwa jõe kaldal jäutas tema wäge kahese, teine jägu läks teise poole jõe wanema Tabreli kindla linna alla, teda ümberpiirma, teine jägu, mis Kube walitsuse al oli, läks Kubesalu wastu. Se sai pea ärawõidetud, muist kes seäl sees oli said tapetud, muist põgenesid weel häda pärast metsa. Kube pistis oma käega oma endise linna ja elu-maia põlema. Kui Tabreli rahwas Kubesalu tuld nägid (need linnad olid teine teise pool Koiwa jõe kaldal, wiis wersta maad wahel, kuida nenda waremed, mis weel näha, seda tunistawad) kohkusid nemad wäga ja hirm kippus peäle, et ka neile pea sama lugu kätte tuleks. Tabrel kutsus siis oma rahwas koku ja maenitses neid wäga kowaste, wapraste woitelda ja wastu panna. Suur hulk paganaid, kes Kubesalust olid põgenenud tulid neile kül appi, aga ka Kube ristirahwa wäega oli pea Tabreli linna kohal. Kül sai wastu sõditud, juba paar korda olid mõned wallide peäle saanud aga said jälle tagasi lükatud. Mõlemilt poolt sai wäga wapraste wõieldatud, aga ometegi ei saanud ristirahwas selle linna mite oma kätte. Wiimaks jätasid asja üle ja läksid iga üks koeu.

Kohe pärast seda tulid Wenelaesed Polotskust oma wäega Wäina jõest alla Kirklaidu ehk Kirkholmi lossi juure ja hakasid tema ümber piirma. Liiwi rahwas tulid neile appi. Aga kui sõnumed tulid, et praegu Saksa-maalt laewad ue sõameestega